

بی گمان چشم‌ها در بند مقعد انسان می‌باشند، پس هرگاه چشم‌ها بخواب روند، بند مقعد باز و روان می‌شود.

از معاویه بن ابی سفیان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ الْعَيْنَيْنِ وَكَأَنَّ السَّهَّ، فَإِذَا تَامَتِ الْعَيْنَانِ اسْتُطْلِقَ الْوِكَاءُ»: «بی گمان چشم‌ها در بند مقعد انسان می‌باشند، پس هرگاه چشم‌ها بخواب روند، بند مقعد باز و روان می‌شود».

[حسن است] [به روایت احمد - به روایت دارمی]

«چشم‌ها در بند مقعد می‌باشند»؛ یعنی: چشم‌ها در حال بیداری و هوشیاری از مقعد انسان محافظت می‌کنند و مانع خروج چیزی از آن می‌شوند و اگر چیزی از مقعد خارج شود، انسان متوجه می‌شود و احساس می‌کند. «پس هرگاه چشم‌ها بخواب روند، در بند مقعد باز و روان می‌شود»؛ یعنی: وقتی انسان به خواب رود، عضلات بدنش شل می‌شود و ریسمانی که حلقه‌ی مقعد را محکم نگه می‌داشت، باز می‌شود و بدون آنکه انسان احساس نماید، از او باد خارج می‌شود. در اینجا رسول الله صلی الله علیه وسلم چشم‌ها را به ریسمانی که با آن ظرف را محکم می‌بندند، تشبیه نمود؛ در نتیجه اگر چشم‌ها باز باشند، ریسمان محکم حلقه‌ی مقعد را می‌بندد و حتی اگر چیزی از آن خارج شود، احساس می‌کند، اما وقتی چشم‌ها بخواب روند، ریسمان باز می‌شود و بی‌آنکه انسان احساس کند و متوجه شود چیزهایی از او خارج می‌شود. این از باب تشبیه است و تشبیهی بلیغ از رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌باشد تا حکم شرعی را به ذهن نزدیک نماید؛ و این از سخنان جامعی است که به رسول الله صلی الله علیه وسلم عطا شده است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8404>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

